

Î N C H E I E R E

31 iulie 2019

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Ala Cobăneanu
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ludmila Sevastianov,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ludmila
Sevastianov împotriva Cooperativei de Construcție a Garajelor nr.18, intervenient
accesoriu, Olexandr Sevastianov privind declararea nulității procesului-verbal nr.3
din 16 septembrie 2010,
împotriva deciziei din 27 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 30 aprilie 2013 Ludmila Sevastianov a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Cooperativei de Construcție a Garajelor nr.18 (în continuare CCG
nr.18), intervenient accesoriu Olexandr Sevastianov, solicitînd declararea nulității
procesului-verbal nr.3 din 16 septembrie 2010, emis de CCG nr.18, prin care a fost
primit Olexandr Sevastianov în calitate de membru al CCG nr.18 și primirea sa în
calitate de membru CCG nr.18.

În motivarea cererii a indicat că în anul 1992 a cumpărat de la Vera Cnîș
garajul nr.58 din cadrul CCG nr.18, din xxxxxxx și a depus cerere cu privire la
includerea ei în calitate de membru al CCG nr.18.

La 03 septembrie 2009 a decedat fostul ei soț, Iurii Sevastianov, iar ulterior a
constatat că a fost distrusă ușa de la garaj, de unde au fost sustrase mai multe
bunuri, fiind schimbat lacătul la ușă. Cu privire la aceste acțiuni ilegale, a depus
plângere la 04 octombrie 2010 la poliție, prin care a solicitat să fie luate măsuri în
privința persoanelor vizate.

A susținut că garajul din xxxxxxx, a fost în posesia ei de la data cumpărării
pînă la 08 septembrie 2010, iar la 16 septembrie 2010, administrația CCG nr.18 l-a
primit pe Olexandr Sevastianov în calitate de membru al CCG nr.18.

Potrivit Hotărîrii Guvernului nr.365 din 06.04.1998 cu privire la aprobarea
Statutului-model al cooperativei de construcție a garajelor și a statutului-model al
asociației proprietarilor de garaje, la pct.16 este stabilit că cetățenii care doresc să

obține calitatea de membru al cooperativei prezintă în mod obligatoriu, pe lângă cerere și adeverința de la locul de trai, aceeași condiție fiind prevăzută și în statutul CCG nr.18. Deși CCG nr.18 are obligația de a respecta legislația în vigoare și propriul statut, aceasta a încălcat dispozițiile legii și a primit ca membru o persoană despre care se cunoaște că este cetățean al altui stat, nu are domiciliul în Republica Moldova și nu putea să fie acceptat în rândurile cooperativei.

A indicat că în privința garajului nr.58 nu a fost întocmit un proces-verbal de recepție finală, nefiind înregistrat în registrul bunurilor imobile.

Prin hotărârea din 26 mai 2015 a Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău, s-a respins ca tardivă cererea de chemare în judecată.

Prin decizia din 17 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea Ludmillei Sevastianov privind repunerea în termen a cererii de chemare în judecată.

S-a respins apelul declarat de Ludmila Sevastianov, ca neîntemeiat și s-a menținut hotărârea din 26 mai 2015 a Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău.

Prin decizia din 27 iulie 2016 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul declarat de Ludmila Sevastianov, s-a casat decizia din 17 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 26 mai 2015 a Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău și s-a remis cauza spre rejudecare în instanța de fond, Judecătoria Rîșcani, mun.Chișinău, în alt complet de judecători.

Prin hotărârea din 04 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins ca nefondată cererea de chemare în judecată depusă de Ludmila Sevastianov împotriva Cooperativei de Construcție a Garajelor nr.18, intervenient accesoriu, Olexandr Sevastianov privind declararea nulității procesului-verbal nr.3 din 16 septembrie 2010.

Prin decizia din 27 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de către Ludmillei Sevastianov și s-a menținut hotărârea din 04 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel, a constatat că instanța de fond justificat a dispus respingerea acțiunii formulate de către Ludmila Sevastianov.

A reținut că primirea membrilor în CCG nr.18 este o procedură reglementată de către Statutul CCG nr.18. Astfel, că la momentul decesului lui Sevastianov Iuri și ulterior la depunerea cererii de către Sevastianov Olexandr către CCG nr.18, garajul se afla în stadiu de construire, nefiind întocmit actul de recepție finală. Ori în corespundere cu art.26 al Statutului CCG nr.18, în cazul decesului unui membru al cooperativei, garajul în stadiu de construire și mijloacele financiare depuse trec la moștenitorii lui în modul prevăzut de lege. Respectiv, bunul imobil a trecut la moștenitorii săi și anume, unicul moștenitor legal al acestuia fiind Sevastianov Olexandr.

Prin urmare, în condițiile în care Sevastianov Olexandr a îndeplinit condițiile legale privind obținerea calității de membru al cooperativei, decizia CCG nr.18 din 16 septembrie 2010 este una legală și întemeiată, iar careva temeuri care ar duce la nulitatea acestuia instanța de apel nu a identificat.

În privința cerinței Liudmillei Sevastianov privind primirea acesteia în calitate de membru al CCG nr.18 din motivul că aceasta a procurat garajul nr.58 din cadrul CCG nr.18 instanța de apel a reținut că, instanța de fond corect a determinat netemeinicia cerinței, dat fiind că potrivit hotărârii Judecătoriei Rîșcani. mun.

Chișinău din 24 septembrie 2012, a fost respinsă cererea de chemare în judecată înaintată ce către Sevastianov Ludmila privind recunoașterea dreptului de proprietate asupra garajului nr.58 din cadrul CCG nr.18, hotărâre care a fost menținută prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2013.

De asemenea, prin hotărârea Judecătorei Râșcani, mun.Chișinău din 24 septembrie 2015, a fost respinsă cererea de chemare în judecată înaintată de către Sevastianov Ludmila privind recunoașterea dreptului de proprietate asupra materialelor de construcție din care este alcătuit garajului nr.58 din cadrul CCG nr.18, hotărâre care a fost menținută prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2016.

Astfel, potrivit art.123 alin. (2) Cod de procedură civilă, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sunt obligatorii pentru instanța care judecă cauza și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleași persoane.

În partea ce ține de argumentele invocate în cererea de apel, instanța de apel le-a considerat inadmisibile, dat fiind faptul că partea apelantă interpretează eronat legea materială, aplicabilă la caz.

La 27 mai 2019 Ludmila Sevastianov, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel solicitând casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În susținerea recursului a indicat prevederile art. 432 alin. (2) lit.a), b), c), alin. (3) lit.e) Cod de procedură civilă.

În motivarea recursului a menționat că, instanța de fond și cea de apel nu a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, iar ca rezultat a ajuns la o concluzie greșită.

A susținut că, instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor argumentelor invocate în cererea de apel, iar în privința anumitor circumstanțe a fost aplicată eronat legea.

A menționat că, s-a aflat în relații de căsătorie cu Iuri Sevastianov din 12 noiembrie 1991 și pînă la 18 ianuarie 2001. Astfel, rezultă că cel puțin din anul 2000 Iuri Sevastianov deja era membru al CCG nr.18, deoarece achita cotizațiile de membru, iar toate bunurile și drepturile patrimoniale obținute în timpul căsătoriei, aparțin ambilor soți cu titlu de proprietate în devălmășie. Așa fiind dînsa avea drepturi egale asupra garajului nr.58, împreună cu fostul soț Iuri Sevastianov.

A indicat că instanța de apel a reținut în mod eronat argumentul precum că anterior au fost pronunțate două hotărâri judecătorești referitor la dreptul de proprietate asupra garajului nr.58, or ambele hotărâri se referă la alt obiect al litigiului și nu se referă la calitatea de membru al CCG nr.18, sau la încălcările privind procedura de moștenire în privința lui Sevastianov Olexandr. Astfel, instanța de judecată nu trebuia să ia în considerare acele hotărâri.

A susținut că Olexandr Sevastianov nu a obținut pînă în prezent un certificat de moștenitor legal, el a avut doar calitatea de moștenitor, însă certificat de moștenitor legal lipsește. Astfel, Olexandr Sevastianov nu poate fi recunoscut ca moștenitor în sensul prevederilor art. 1556 Cod civil, deoarece

nu deține certificat de moștenitor legal eliberat de notar, respectiv CCG nr.18 nu avea dreptul de a transmite careva drepturi ale lui Iuri Sevastianov către Olexandr Sevstianov.

A indicat că la materialele cauzei, procesele-verbale a ședințelor de judecată sunt întocmite cu o singură dată, 04 octombrie 2018, pentru trei ședințe ale instanței de judecată, astfel lipsesc procesele-verbale pentru două ședințe de judecată, fapt ce denotă încălcări procedurale.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia din 27 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces conform scrisorii de însoțire la 12 martie 2019 (f.d. 104, vol.II), astfel, recursul declarat de Ludmila Sevastianov, la 27 mai 2019, se consideră a fi depus în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ludmila Sevastianov, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ludmila Sevastianov, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cît privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanța notează că obligația de a motiva o hotărîre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea *inter alia*, *Helle vs Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag.55; *Hansen vs Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag.71-74). De fapt în concepția

instanței europene, articolul 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs, care întemeindu-se pe dispozițiile legale specificate, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în cazul de față (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Papaioannou vs Grecia*, 2 iunie 2016, parag.45 sau *Baydar vs Olanda*, 24 aprilie 2018, parag.46).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Ludmila Sevastianov.

În conformitate cu art. 270, 433 lit.a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ludmila Sevastianov.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Ala Cobăneanu

Victor Burduh